

Poemele inimii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Aș fi putut să dau în lături sarea
Din lacrima acelei dimineți,
Aș fi putut păstra în suflet marea,
Te-aș fi trăit mai mult ca-n alte vieți...

Dar fiecare val, tot mai departe,
Ne-a dus pe maluri fără de sfârșit,
Raționali, ne-am înscenat o moarte...
De-atunci ne căutăm sau ne-am găsit?

Aș fi-ncercat să-ți las mesaje scrise
Pe tâmpla unui țărm fără ocean,
Dar mi-am dorit să te-ntâlnesc în vise
Și-n poezia inimii, Ioan.

- Din spuma mării s-au născut poeme,
Când s-au lovit furtunile de stânci
Topind pe plaje valuri și blesteme,
Neliniștea în craterele-adânci.

Ne-am rătăcit în nopțile impare,
Când luna era-n doliu și prin cer
Doar herghelii de viscol și ninsoare
Lăsau pe gând cortina de mister.

Aș fi putut să-nmoi în lacrimi pana
Și să renunț la zbor, dar un poem
Al inimii curate, Liliana,
Mi-a scris destinu',-l deapănă pe ghem.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș